

Понеже въ турско врѣме жътварскитѣ чети сж бивали често ограбвани отъ разбойници, то всѣкой чифликчия пращаль съ четата си ясакчия, който да я пази прѣзъ Балкана и до въ дома на драгоманина. Подобни ясакчии тѣ пращали и при идването ѝ. Когато чифликчиитѣ не рачили да откупятъ ясакчия, то драгоманинътъ си откупувалъ самъ. Паритѣ, които се похарчвали за това, разхвърляли се на четата, отъ която на всѣкого се падало да плати по 2—3 гроша.

Раздѣлянето на печалбата става понѣкога на мѣстото, понѣкога низъ пжтя, а най-вече въ дома на драгомана. Въ такъвъ случай той не носи всичката печалба у себе си, а дава отъ нея по-голѣмата частъ на 7—8 моми, които я вшиватъ тукъ-тамъ низъ съдранитѣ си дрехи. Това се прави пакъ отъ страхъ на разбойници, дано се отърве отъ тѣхъ що-годѣ. При завръщане драгоманинътъ събира пакъ паритѣ и се залавя за раздѣлянето имъ.

По нѣкога, както жътваритѣ, така и други, които пжтували, туряли паритѣ си въ кжсове сланина, която разбойниците, които били изключително турци, не похващали.

Сподѣлянето на печалбата е ставало по слѣдущия начинъ. Прѣсмѣтнато е че:

1) за 20 дня 1 човѣкъ пожънва 18 дюлюма, ако сѣитбитѣ (нивята) сж дебели и легнали;

2) за 20 дня 1 човѣкъ пожънва 25 дюлюма, ако нивята сж прави и рѣдки, и

3) за 20 дня 1 човѣкъ пожънва 15 дюлюма, ако нивята сж кжси и рѣдки.

Както ни е извѣстно, жътвата трае близо 20 дня или 3 недѣли, прѣзъ което врѣме не се работи прѣзъ двата празника при Петровъ-день.

Да кажемъ, напримѣръ, че имали една чета състоеща отъ :

1 драгоманинъ

1 кираджия

1 чиракъ на драгоманина

4 момци или мжже

28 моми (възрастни, срѣдни и млади)

4 коня

Всичко 39 души.